

AYTUNÇ ALTINDAL

Türkiye’de ve Dünyada Casuslar

DESTEK YAYINLARI: 923

ARAŞTIRMA: 214

AYTUNÇ ALTINDAL / TÜRKİYE'DE VE DÜNYADA CASUSLAR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Ash Bahşi
Kapak Tasarım: İlknur Muştı
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Nisan 2018 (2.000 Adet)

3. Baskı: Eylül 2018

4. Baskı: Şubat 2019

5. Baskı: Ağustos 2019

6. Baskı: Mart 2020

7. Baskı: Eylül 2020

8. Baskı: Mart 2021

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-396-6

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

AYTUNÇ ALTINDAL

Türkiye’de ve Dünyada Casuslar

İÇİNDEKİLER

Önsöz Yerine	11
Birinci Bölüm	
Fahişeler ve Casuslar	
1.1. Rahab ve Joshua	15
1.2. Vyshaya Mera	30
1.3. Honey Trap	46
İkinci Bölüm	
Gizli Müzeler	
2.1. Mister Constantine	77
2.2. The Minaret	94
2.3. Front	108
Son Söz	139
Ek	
Dünya İstihbarat Literatüründen Bazı Deyimler	147
Okunması Gereken Kaynak Yayınlar	
Rapor ve Belgeler	151
Okunması Gereken Kaynak Araştırmacılar	151

Değerli dostum merhum Kurt Vonnegut Jr.'in anısına...

“I suppose that every novelist has something in common with a spy; he watches, he overhears, he seeks, he motives and analyses character..”

– Graham Greene, MI6 Agent
A Sort of Life, 1971

“Sanırım, roman yazarlarının ajanlarla benzeşen birkaç ortak yanı var; izlerler, kulak misafiri olurlar, araştırırlar, fark ederler ve karakter tahlili yaparlar.”

– Graham Greene, MI6 Ajanı
Bir Tür Yaşam, 1971

ÖNSÖZ YERİNE

“To learn to be able to not to be good according to necessity.”

– Machiavelli, *The Prince*

“İhtiyaç halinde iyi olmamayı öğrenebilmek gerekebilir.”

– Makyavel, *Prens*

Bir insanın sağlığına dikkat etmesi, onu özenle koruması ne denli önemliyse bir ülkenin de güvenliğine özen göstermesi ve onu koruması o denli önemlidir. Savunma güvenliği, bir bakıma yaşama refleksi gibidir. Yaşama ve var olabilmek güdüsü, her canlı varlıkta doğuştan edinilmiş bir mekanizmadır. Yeni doğmuş bir bebek, bir an önce ölmek ve yok olmak için değil, yaşama tutunabilmek, canlılığını sürdürebilmek için çırpınır. Yaşama bağlanabilmek sadece güvenli bir ortamda gerçekleşebilir. O güvenli ortam ise ancak bilgiyle sağlanabilir.

İstihbarat (Intelligence) faaliyetleri (etkinlik değil) özünde “Bilgilenme” süreçleridir. Kendini koruma ve savunma dinamiklerinden kaynaklanmış olabileceği gibi saldırganlık ve şiddet gibi amaçlar için de “Bilgilenme” kullanılır. Bilgilenme, yaşamın her alanına yön veren tek unsurdur.

Devlet yönetiminde “Bilgilenme” birinci dereceden önceliği olan hayati önemi haiz bir “Procedure” (usul, uygulama) olarak değerlendirilir. Bu nedenle de “Bilgilenme” “Procedure”üne katılacak kişiler, sıra dışı bir yaşam tarzı sürdürebilecek, bu zorlu

koşullara dayanabilecek ruhsal ve bedensel güçte olmak zorundadırlar. Devlet yönetiminde “Bilgilenme” görevini üstlenmiş olan kişiler, en geniş anlamıyla “İstihbaratçılar”dır. Bu, her devlet için böyledir.

İstihbaratçıların devlet başkanları olmalarına da bu nedenle çok sık rastlanır. ABD’de de Ronald Reagan FBI ajanı (Kod: T-10) olarak çalışmıştı. Baba Bush ise doğrudan CIA’i yönetmişti. Sovyetler’de Andropov, KGB’nin başıydı, günümüzdeki Vladimir Putin ise geçmişte KGB’nin en güvenilir “casusu” idi.

Devlet kendi istihbaratına katacağı veya kendi güvenliğini temsil ettireceği kişilerde, hipotetik olarak üç özellik arar. Bunlar sırasıyla, sadakat (fidelity), cesaret (bravery) ve dürüstlüktür (integrity). İngilizcelelerini yazdığım bu üç sözcüğün baş harfleri FBI diye bilinir. FBI, aynı zamanda ünlü ABD Güvenlik ve İstihbarat Birimi’nin adının kısaltılmış şeklidir ama FBI’nin armasında işte bu üç sözcük bulunur. Fidelity, Bravery, Integrity.

Bu her zaman gerçekleşmiş midir? Hayır. Bazen bu tür örgütlere katılmış kişiler, kendilerine, ailelerine, örgütlerine, toplumlarına ve uluslarına ihanet ederek, belirli “çıkarcı” hesaplarıyla düşman kabul edilen taraflara geçerler, yani, saf değiştirirler. Bu kitapta işte vatanlarını satan ve satmayan kişilerin eylemlerini, yaşamlarını okuyacaksınız. Her birimin “ibretlik” bir öyküsü vardır. Her biri bir “serüven”dir. Hem de sıradan kişilerin göze alamayacakları türden serüvenlerdir bunlar.

***

Benim kitaplarımı okumuş olanlar bu kitabımda bir sürprizle karşılaşacaklar. Ben belgesiz konuşmayan, yazmayan bir yazarım. Başka araştırmacıların çabalarına, alın terine saygı duyduğum için, “Fikir Hırsızlığı” yöntemiyle, hiç kimsenin buluşunu, bilgisini kendime mal etmem, etmedim. Daima dipnotlar verdim,

daima kitaplarıma aktardığım duyuş, düşünce ve davranışların fikirsel ilk sahiplerini adlarıyla andım. Başkasının yıllar süren gayretlerini, el çabukluğu ile internetten indirip ya da kitabından “çalarak” kendime mal etmedim. Her zaman fikrinden yararlandığım kişinin adını belirttim, kaynağını gösterdim.

Ama Türkiye’de bu saygıyı göstermeyen, “Dipten Dolma” araştırmacılar türedi. Eskiden çok azdı bu “Fikir Hırsızları”. Şimdi, eski deyimle, “İbadullah” (pek çok). Bu nedenle *Casuslar* kitabımda bir tek dipnot okumayacaksınız çünkü hiç kullanmadım. Bilerek, isteyerek ve taammüden dipnot kullanmadım. Neden mi? Buyurun okuyun.

Benim *Bilinmeyen Hitler* diye çok okunan bir kitabım var. Bu kitapta sayısız ad geçiyor, gizli örgütler ve Hitler ile ilgili “Bilinmeyen” birçok konu anlatılıyor. *Hitler* kitabı yayımlandıktan sonra tam on bir adet *Hitler* kitabı daha yayımlandı. Bunlardan on birinde de benim kitabımda yazdığım konular vardı. Tek farkla: Bunların tamamını *ben* keşfetmişim! Hiçbir dipnot yoktu. Adam kitabımı almış, birkaç uyduruk sayfa eklemiş, üstüne de utanmadan kendi adını yazıp yayımlamıştı. İnanılır gibi değil ama benim kitabımdaki dizgi hataları bile *aynen* tekrarlanmıştı.

Ama durun daha bitmedi!

Bilinmeyen Hitler kitabımda Baron Rudolf von Sebottendorf adlı bir Alman’ın, Hitler’i yetiştiren gizli bir örgütün lideri olduğunu ve bu örgütün İstanbul’da kurulduğunu belgeleriyle açıklamışım. Baron Sebottendorf’un “Esrarengiz” bir adam olduğunu, Bektaşî ve mason yapıldığını belgeleriyle açıklamışım.

Ama öyle değilmiş! Bu vatandaşlardan birine göre Alman-Türk vatandaşı Baron Rudolf von Sebottendorf meğer kimmiş biliyor musunuz? Sıkı durun, adam *keşfetmiş*: Hitler’i yetiştiren gizli örgüt, Thule’nin kurucusu ve lideri meğerse Türkiye Komünist Partisi kurucularından Şefik Hüsnü Değmer’miş. Buyurun!

Durun bitmedi! Üstelik bunu iddia eden de *benmişim!* Buna delilik mi dersiniz, zırvalamak mı dersiniz ne dersiniz deyin ama ben “Pes” ettim. Türkiye’de birileri sadece ipin ucunu değil akıllarını da kaçırdılar. Hem başkalarının çalışmalarına saygıları yok hem de “hırsızlıklarının” endazesi kalmadı. Dipnot verseniz bir türlü, vermeseniz bir türlü... Dipnot veriyorsunuz adam alıyor başkasının çalışmasını size mal ediyor. Ya da giriyor internete sizin verdiğiniz kaynağı buluyor, ondan üç beş satır alıyor ama *kendisi keşfetmiş gibi* kitap yazıp üstüne imza atıyor. Hırsızlığın bile herhalde bir raconu vardır. Bu “Fikir Hırsızlığı”na ne denir, bilmiyorum. Konuyu paylaştığım sevgili dostum Prof. Dr. Sezer Akarcalı’nın, “Bu tip olaylara karşı akademik hayattakine benzer şekilde çalışacak *çağdaş anlamda bir Yazarlar Etik Kurulu* kurulmalı ve *fikir hırsızlarına karşı gerçekçi yaptırımlar uygulanmalı*” görüşüne yürekten katılıyorum. Akademiye bilgi hırsızlığı nasıl unvanların geri alınması ve mesleğin bitirilmesiyle sonuçlanıyorsa, “fikir hırsızlığı kanıtlanan yazarların da yazarlığı tartışmaya açılmalı” ve bu etik dışı davranışlar mutlaka kamuoyu ile paylaşılmalı.

İşte kısaca anlattığım bu ve benzeri nedenlerle bu kitapta, hayatımda ilk kez, kaynakları dipnot ile vermedim. Ama başkalarının alın terini kendi zimmetime geçirmiş olmamak için “Okunması Gereken Kaynak Yayınlar” listesi koydum. Bakalım bu kez nasıl çalacaklar merak ediyorum.

Casuslar kitabı, vatana millete ve Başbakan Tayyip Erdoğan’ın şakşakçısı bir kısım garip gurebaya hayırlı olsun.

Aytunç Altındal
İspiladit, Ocak 2008

BİRİNCİ BÖLÜM

FAHİŞELER VE CASUSLAR

“Pencerene Kızıl Kurdele tak. Evin belli olsun.”
Bible, Joshua, 2:1-14

1.1. Rahab ve Joshua

“İnsan ilişkileri, özellikle de gizli ajanların kendi içlerindeki ve aralarındaki ilişkiler, her zaman belgelere bakılarak yeniden yapılandırılmazlar.”

– John Lewis Gaddis (Tarihçi)

“Sonra Nuh’un oğlu Joshua gizlice iki casus yolladı Shittim’e, “Gidin her tarafa bakın, özellikle de Jericho’ya” dedi. Böylece casuslar gittiler ve Rahab adlı fahişenin evine girerek orada gizlendiler.” (Joshua 2:1)

Kutsal Kitap İncil’in Yahudiler için olan Eski Ahit bölümünde anlatılan bu casusluk olayı günümüzden yaklaşık 3200 yıl önce bugün Filistin/İsrail diye bilinen topraklarda gerçekleşmiştir. Yahudilerin, Musa’dan sonraki yöneticisi ve kralı olan Joshua’nın casuslarına “Yardım ve Yataklık” eden fahişe Rahab, tarihte bir casusluk faaliyetine bizzat katılmış adı sanı belli ilk kadın olarak tanınmıştır. “Peki casuslar kimdi?” dersiniz, bunun yanıtı İncil’de yoktur ama Yahudiler için kutsal

sayılan başka kitaplarda vardır. Bu kitaplar ise İS 2. ve 7. yüzyıllar arasında yazılmış olan Talmud ve Midrash ile daha sonrakı Tannaim diye bilinen sicillerdir.

Rahab (tersinden okunuşu “Bahar”) İbrancaya muhtemelen Koptcadan geçmiş bir kelimedir. Değişik anlamları vardır. Örneğin İbranca “Rachev”, kadın cinsel organına verilen addır.

Ayrıca sıfat olarak “Yarık” veya “Genişlik” demektir. Kelime İbranca “Reah” olarak da okunmuştur ve bu da “güzel koku” (parfüm) anlamında kullanılan bir sözcüktür. Talmud’da yazıldığına göre Rahab, dünyanın gördüğü en güzel üç kadından biridir (Megila 15a). Yine Yahudiler için kutsal önemi haiz başka bir kitap olan Midrash’ta Rahab “Zinakâr” (zuniceta) olmasına rağmen “Veli” düzeyinde bir “Ermiş Kadın”dır. Bir anlamda “Evlıya” gibi, o mertebede bir kadındır. Fahişe olmasını ve bu mesleğiyle Yahudileri korumasını ondan İsrail’in Tanrısı Yahweh istemiştir. O da Yahweh’in bu isteğini yerine getirmiştir. Tanrı’nın isteğini sorgusuzca yerine getirdiği için “Kadın Peygamber” sayılmıştır Talmud ve Midrash’a göre.

Casusları gönderen Joshua’dan da kısaca söz etmek gerekir. Joshua, Musa’nın yardımcısıdır. O ölünce yerine geçmiş ve Yahudileri düşman kabul ettiği diğer toplulukların topraklarını ve servetlerini ele geçirmek için militarize bir güç haline getirmiştir. Bazı kaynaklara göre Rahab daha sonra onun karısı olmuştur.

Joshua’nın casusları, Rahab ile pazarlık yapmışlar ve Joshua, Jericho’ya saldırdığı zaman evini ve yakınlarını korumak için evinin penceresine “Kızıl Kurdele” asmasını, bunu gören hiçbir Yahudi’nin ona ve yakınlarına zarar vermeyeceğini söylemişlerdir. Casuslar, Rahab’a, “Sen, bizi gizle, bizim hayatlarımız da senin ve yakınlarının hayatları için feda olsun” diye güvence vermişlerdir. Daha sonra Joshua ve ordusu Jericho’ya saldırmış, herkesi kılıçtan geçirmiş ama Rahab’a ve yakınlarına

dokunmamışlardır. (Joshua 2:14) Kızıl Kurdele, daha sonra casusluk literatüründe çok önemli bir rol oynamıştır. Amerikan İçsavaşı’nda bu adla tanınan, sabotajlar ve suikastlar düzenleyen çok gizli bir örgüt kurulmuştu. Bu örgüt, Scarlet Ribbon Society, günümüzde başka faaliyetleri yönlendirmektedir.

Kendi vatanına ve milletine ihanet ederek anayurdunun yabancı bir güç tarafından işgal ve talan edilmesini sağlayan Rahab, Yahudiler için “Kadın Peygamber” sayılmıştır ama Hıristiyanlar için bundan da fazla, daha yüksek bir mertebeye çıkartılmıştır. Vatan haini fahişe Rahab 2. ve 3. yüzyıllarda Hıristiyanlara yön veren Kilise Babaları tarafından kiliseyi tanımlayan “Kimlik” yapılmıştır. Diğer deyişle “Kilise Babaları”ndan Justin, Athanese ve Gregory Nazirance, Rahab’ı ilk Hıristiyan mabetleri olan kiliselerle “Özdeş” (identify) saymışlar ve olabildiğince yüceltmişlerdir. Kilise Babaları için Rahab, Havari-lerin üstünde İsa ve Meryem’in az altında bir mevkidedir. Kili-se –bugünkü Vatikan– için Rahab, “illa meretrix” yani “Bakire Fahişe”dir. Yahudiler de Rahab’ı, “casta meretrix pundigta” (Bakire Fahişe/Fahişe Hancı) olarak anarlar; Ona “Reah” derler, yani güzel kokulu...

Şimdi casuslara gelelim.

Talmud ve Midrash’ta yazıldığına göre, Joshua’nın, Rahab’a gönderdiği iki casus, Tamar’ın oğulları Caleb ve Pinhas’tır. Bunlar tanınmamak için Pereç ve Zerah adlarını kullanmışlardır. İkizdirler ve tarihte “Kod” adı verilmiş ilk casuslardır.

Kısaca Tamar’dan söz etmek gerekiyor çünkü Tamar da Rahab gibi fahişelik yapmıştır. Üstelik bugün Yahudi diye bilinen kişiler kan itibariyle onun soyundan gelmişlerdir. Müslümanların Davut Peygamber dedikleri Kral David de Süleyman (Solamon) da onun soyundandır. Dahası İsa’nın babası (?) sayılan Meryem’in kocası Joseph de dolayısıyla İsa da işte bu fahişe Tamar’ın soyundandırlar, Yahudi ve Hıristiyan ilahiyatına göre.

Tamar’ın öyküsü Eski Ahit’in ilk kitabı olan Genesis’te anlatılmıştır (38:1-33). Buna göre Abraham’ın soyundan İsaac’ın torunu Judah, Kenani (Filistinli) bir adam olan Shua’nın kızıyla evlenmiştir. Bu evlilikten Er, Onan ve Shelah (Selah) adlı üç çocuğu olmuştur. Judah, oğlu Er’i, Tamar adlı bir kadınla evlendirmiş fakat Tanrı Jahweh, Er’in kötü bir insan olduğuna karar vermiş ve onun canını almıştır. Er, Tamar ile yatmadan ölmüştür. O dönemin geleneklerine göre –ki bu gelenek günümüzde Türkiye dahil Ortadoğu’daki birçok bölgede halen uygulanmaktadır– Judah, Tamar’ı ikinci oğlu Onan ile evlendirmiştir. Tamar’ın makûs talihine bakın ki Onan da Tamar’dan çocuk sahibi olmak istememiş ve cinsel birleşme sırasında kendisini geri çekmiştir.¹ Hal böyle olunca zavallı Tamar bir kez daha çocuk sahibi olamamıştır. Judah durumu öğrenince Tamar’ı bu kez de küçük oğlu Shelah ile evlendirmek istemiştir. Tamar’a “Oğlum henüz çok genç, sen şimdilik babanın evine git ve onun büyümesini bekle” demiştir. Tamar da kayınpederinin sözünü dinleyip babasının evine dönmüştür. Ne var ki Tamar bir an önce çocuk sahibi olmak istediği için bir plan yapmış ve “Fahişe” kadınların giyinmek zorunda oldukları giysileri kuşanmış ve gelenek gereği de yüzünü, saçlarını iyice örtmüş ve kayınpederinin geçeceği ıssız bir yolun başına oturup onu beklemiştir. Judah, yoluna çıkan fahişeyi tanımamış ve onunla yatmıştır. Tamar, kendisinin fahişe olduğunu söylemiş ve Judah’la yatmak için bedel olarak mührünü ve bir adet keçisini istemiştir. Judah da kabul etmiştir. Tamar işte bu olaydan sonra gebe kalmış ve ileride Joshua’nın casusları olan ikiz erkek çocukları dünyaya getirmiştir. Tabii bütün bu garip ilişkiler İsrail’in Tanrısı Yahweh böyle olmasını istediği için olmuştur. Bu nedenle de Tamar, Judah’ın soyunun sürdürücüsü ve tüm Yahudilerin, deyim yerindeyse “Ata-anası” sayılmıştır.

---

1. Günümüzde kadınla cinsel ilişki sırasında erkeğin geri çekilmesine ve kendini dışarıda tatmin etmesine “Onanizm” denilir.

Rahab’ın öyküsünde çok dikkat çekici bir bölüm vardır. Bu da Joshua’nın kitabında anlatılmıştır. Buna göre Rahab, ikiz kardeş casuslar Caleb ve Pinhas ile konuşurken onlara ülkesinde yaşanan korkulu bekleyişi anlatmış ve “Sizin Tanrınızın nasıl acımasızca başka kentleri yerle bir ettiğini, insanları kılıçtan geçirttiğini duyduk ve çok korkuyoruz” demişti. Rahab gerçekte ülkesinde sürdürülmüş olan ve günümüz istihbaratçılık literatüründe “5. Kol Faaliyeti” diye bilinen “Aldatmaca ve Bozgunculuk” (teknik adıyla, Deception ve Subversion) propagandasını dile getirmişti. Gerçekten de Joshua zapt etmek istediği Jericho’yu ele geçirebilmek için daha önce 12 Yahudi kabilesinden 12 casus seçmiş ve bunları “Aldatmaca ve Bozgunculuk” faaliyetlerini yürütmek için oraya yollamıştı. Bu propagandistler halkın arasına karışarak korku, panik, dehşet ve yılgınlık psikolojisini yaymışlardı. Günümüzde buna “Psikolojik Harp Taktikleri” denilmektedir. Günümüzden 3200 yıl önce, hatta belki daha da eski dönemlerden beri bilinen ve ajan provokatörler tarafından yürütülen bu taktik faaliyetleri, ilginçtir ki bir ülkenin parçalanmasında ve/veya egemenliğini yitirmesinde hâlâ en etkili olan gizli silahtır. Türkiye son 20 yıl içinde bu tip 5. Kol faaliyetlerine en yoğun muhatap olmuş ülkelerin başında gelmektedir.

Yukarıda daha eski dönemlerden beri dedim çünkü Çin’de ve Hindistan’da bu taktikler Joshua’dan önce de uygulanıyordu. Çin’de Sun Tzu ve Hindistan’da Chankya dönemlerinde bu taktikler çok uygulanmıştı. Hindistan tarihinin en eski kitaplarından biri olan *Arthashastra*’da Chandragupta Maurya suikastçılarının 5. Kol taktiklerini uygulayarak sayısız cinayet işledikleri ve ülkeleri istikrarsızlaştırdıkları (destabilization) ve dezenformasyon (yanlış bilgilendirme) aracılığıyla içeriden çökerttikleri anlatılmıştır.

Rahab, doğaldır ki casuslara yardım ve yataklık yapacağına, onları kendi ülkesinin güvenlik güçlerine yakalatsaydı, kendi halkının gözünde ve gönlünde yücecek ama Yahudiler tarafından da şiddetle lanetlenenecekti. Tarih boyunca kendilerinin toplum tarafından sefil bir yaşama mahkûm edilmiş oldukları duygusuna kapılmış olan birçok fahişe, intikam, nefret, garaz gibi duygularla hareket edebildikleri için düşman ülkelerin istihbarat örgütlerince elde edilebilecek ilk kişiler arasında sayılmışlardır. Tam tersinin olduğu durumlar da vardır ama tarih boyunca casuslar ile fahişelerin yolları daima kesişmiştir. Dünyadaki tüm istihbarat örgütleri kadın gücünden yararlanmış ve halen de yararlanmaktadır. İstihbarat örgütleri için fahişe veya ev kadını ayırımı yoktur; gerekli görüldüğü zaman her kadına, bünyesine ve meşrebine görev verilebilir.

Rahab ve Tamar fahişelik yapmış olmalarına rağmen resmi tarih ve din tarafından yüceltilmiş kadınlardır. Avrupa'nın resmi tarihi, ilginçtir ki sayısız yalan ve saptırmayla doludur. Bir dönem casusluk dahil birçok iddiayla suçlanan kişiler –kadın veya erkek– başka bir dönemde yüceltilmiş ve hem resmi tarihin kahramanı hem de dinin en saygın kişisi sayılmışlardır. Hıristiyanlığın Tanrısı İsa Mesih adına yakılarak idam edilmiş olan birçok kadın ve erkek daha sonra yine aynı Tanrı, İsa Mesih adına bu kez Aziz ve Azize ilan edilmişlerdir. Hem resmi tarihin kahramanı hem de dinen Azize yapılmış kadınlara en güzel örnek ünlü Jeanne d'Arc'tır.

İlginçtir ki onu yakılarak idama mahkûm etmiş olan Kilise, İsa Mesih adına hareket ettiğini öne sürmüştü. Onu Azize ilan eden Kilise de yine İsa Mesih adına Jeanne d'Arc'ı kutsallaştırmış ve Azizler Kitabı'na kaydını yaptırmıştı! Oysa ne resmi tarihin anlattığı gibi bir Jeanne d'Arc vardı ne de dinin kutsallaştırdığı kişi gerçek Jeanne d'Arc'tı! Bu talihsiz genç kadın hakkında son 25 yıldır yürütülen belgelendirme faaliyetlerine göre,